

Các chàng để tình yêu ở đâu??

Thượng đế tạo ra chàng, thả chàng vào địa cầu, rồi nhả cho chàng một tin vào chiếc iPhone 4s trong đó ngài bảo: “Này con trai, ta tạo ra con với một trí tuệ sáng suốt, một tâm hồn đầy lòng quả cảm, một trái tim biết yêu thương và một đôi mắt có thể nhìn xa hàng vạn dặm.”

Nhưng con trai! Con biết đấy, ta cũng không còn trẻ, mà khi không còn trẻ đôi lúc người ta hay nhầm lẫn, ta rất tiếc phải nói rằng cơ thể cường tráng bụng sáu múi của con bị thiếu mất một chiếc xương sườn. Dù trí nhớ chưa tồi lắm nhưng ta cũng không thể nhớ là đã để nó ở đâu, nhưng chắc chắn chiếc xương ấy không ở một tinh cầu xa lắc xa lơ nào đó trong dải ngân hà, mà cũng chỉ ở đâu đó trên cùng tinh cầu này với con thôi. Con trai, hãy chịu khó tìm nhé! Rồi khi thấy con sẽ là một chàng trai hoàn hảo, ta hứa và chắc chắn đấy, chúc con may mắn, tạm biệt! ;)”

Và thế là các chàng mãi miết đi tìm, và trò chơi ú tim đuổi hình bắt bóng cũng phổ biến từ đó trên địa cầu, chúng ta còn gọi là Trái đất. Có chàng tìm cái thấy ngay, có chàng tìm mãi mới thấy, nhưng có chàng thấy rồi bảo không phải và lại rong ruổi đi tìm. Hoặc có chàng tìm thấy đến tận mấy lần. Cũng có chàng mãi khi về gặp lại Thượng đế mới được biết không phải lúc nào lời hứa của ngài cũng đúng.

Nhưng bỗng một ngày, chàng tìm thấy nàng - thực ra thì tạo hóa không để mất chiếc xương sườn kia, mà ngài dùng nó để tạo ra nàng, do vậy các chàng đi tìm chiếc xương sườn, thực ra là tìm nàng công chúa xinh đẹp, gọi bóng gió mỹ miều là “nửa kia”, được tạo nên từ chính chiếc xương sườn của chàng – chàng tìm thấy nàng không phải ở đâu đó giữa rừng, nơi nàng đang ngủ quên dưới ánh nắng chan hòa, có hương hoa thơm tỏa ngát, có chim ca hót líu lo mà ngay đây thôi, rất gần nơi chàng ở, rất đời thường và gần gũi - nàng đang ở trong quán, đang duyên dáng xinh tươi bên một tô bún rươi (đọc treo đi của bún riêu đó mà) và một cơ sở các xương sườn khác cũng đang tươi xinh tíu tít buôn - tám chuyện rất ồn ào - và từ đó tình yêu bắt đầu.

Thế nên có người mới bảo “Tình yêu như tô bún riêu, bao nhiêu sợi bún bấy

nhiều sợi tình”. Một người khác thì bảo, còn tôi thì tìm thấy nàng của tôi đang bên tô bún mắm. Bún bò Huế chứ! một chàng khác quả quyết. Không sao đâu các nàng, dù là bún gì thì số lượng sợi bún là nhiều vô kể khó mà đếm được, nên các chàng cũng sẽ yêu các nàng vô bến vô bờ.

Các chàng vẫn thề thốt: nàng công chúa xinh đẹp của anh, nơi đây trong anh có một tình yêu to lớn và vĩnh cửu dành cho em, và chỉ mình em mà thôi. Thực ra thì cái nơi mà chàng đặt tay lên khi nói ấy là một nơi có bốn ngăn, hai ngăn trên gọi là tâm nhĩ, hai ngăn dưới gọi là tâm thất. Và trong ấy các nhà giải phẫu cho biết không tìm thấy chút tình yêu nào, chỉ có máu của các chàng vẫn ngày ngày chảy qua nuôi sống chính các cơ quan bộ phận lục phủ ngũ tạng trên cơ thể chàng mà thôi.

Có hề chi, mặc kệ các nhà giải phẫu với dao kéo và kết quả nghiên cứu được công bố chắc chắn của họ trên các tạp chí khoa học uy tín, dù có hay không có tình yêu trong cái quả có bốn ngăn ấy, các nàng vẫn được các chàng quan tâm yêu thương, thủy chung, che chở và bao dung. Chàng và nàng sẽ mãi nắm chặt tay nhau đi suốt con đường dài, bên nhau những lúc vui buồn khi nghèo khó hay khi sung túc, và như thế là đủ, là các nàng đã hạnh phúc và hài lòng lắm rồi.

Như vậy thì việc các chàng để tình yêu ở đâu, trong trái tim, trong tâm trí ở trên đầu hay kể cả là ở trong dạ dày, ruột non, hay ruột già thì cũng không có gì là thực sự quan trọng. Do thế không cần thiết phải giải phẫu chàng để tìm hiểu làm gì cho mất công.